

מ"ת 43864/05/21 - מוחמד סלאימה (עצור/אסיר בפיקוח),,, מיוצג ע"י נגד מדינת ישראל,, שלוחת תביעות אילת

קטיבית משפט השלום באילת

מ"ת 43864-05-21 מדינת ישראל נ' סלאימה (עצור/אסיר בפיקוח)
לפני כב' סגן הנשיא, השופט מרדכי (מוטי) לוי
מוחקד סלאימה (עצור/אסיר בפיקוח), ,
מיוצג ע"י עו"ד יהודה שושן
נגד
מדינת ישראל,
שלוחת תביעות אילת

החלטה

1. לפני בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו של המבקש.
2. בבקשתו מיום 5/10/21 עתר המבקש לשקול את ביטול שהייתו במעצר בית בפיקוח מפקחיו, בני דודו, ובאיזוק אלקטרוני. המבקש טען שבחלוף הזמן ממועד שחרורו בתנאים כאמור ביום 5/7/21 ובשים לב למועד הדיון שנקבע בעניינו לפני כב' השופט ברגר ליום 17/2/22 ומשעה שלא נרשמו הפרות חרף **"...בקשות רבות לטיפול רפואיים"** הרי שי מקום להורות על ביטול **"...תנאי מעצרו של המבקש באיזוק אלקטרוני"**.

עוד הדגיש בא כוחו של המבקש ש **"יובהר, כי על אף העובדה שעל המבקש נאסר ליצור כל קשר המתלוננת, יצרה עם המבקש קשר במספר הזדמנויות שונות ואף הגיעה לבקרו במקום מעצר הבית, וזאת בניגוד לרצונו של המבקש ועל אף שהמבקש הבהיר למתלוננת את החלטת בית המשפט הנכבד."**

הקביעה בסיפא של המובאה לעיל תמוהה לאור המשך הבקשה בה נטען **"למען הסר ספק, יצוין כי איסור יציאת הקשר כאמור, חל על המבקש ולא להיפך, ונהיר כי עצם יצירת הקשר על ידי המתלוננת, יש בו כשלעצמו שינוי נסיבות משמעותי באופן המצדיק ביטול תנאי מעצרו של המבקש"**.

3. המדינה התנגדה לבקשה.

4. ביום 3/11/21 התקיים דיון בבקשה.

5. בא כוחו של המבקש הזכיר ש"המבקש נעצר ב 17.05.21 והיה עצור עד ה 06.07.21 מאז שחרורו הוא במעצר באיזוק אלקטרוני חלפו עד כה 4 חודשים. מעצר אינו מקדמה לעונש, כל מטרתו של בית המשפט לשחרור אדם עתידית כלפי אותה קורבן עבירה וכך פני הדברים מאז ועד היום."

בא כוחו של הנאשם שב ועדכן ש "כעבור חודש ימים בשהותו במעצר בית יצרה עמו קשר קורבן העבירה וביקשה לבקרו על אף התנגדותו היא הצליחה לאתר את מקום מושבו. היא מתגוררת בבאר שבע והוא בירושלים. הגיעה אליו והמשיב לא אמר לשקר לבית המשפט והאמת היא שמאז שהגיעה היא הגיעה מספר פעמים ומערכת היחסים אינה בריאה. אין חולק בין הצדדים כי באירוע המתואר בכתב האישום היא הכתה אותו אומנם במינון נמוך אך גם זה קרה.

הם רוצים לחיות ביחד, היה אירוע מקדים בפברואר 2021 וחברתי הפתיעה אותי ואמרה שבאוגוסט הוגש נגדו כתב אישום על אירוע קודם בפברואר 2021. גם המתלוננת נעצרה על בסיס אלימות. מדובר במערכת יחסים לא בריאה אבל אילו העובדות. ...

אנו לא כאן כמקדמה לעונש עם הפרת המסוכנות במקרה הספציפי על ידי קורבן העבירה אזי מה הנפקות להשאיר את המבקש במעצר באיזוק אלקטרוני שבחלוף זמן של 4 חודשים היה מקום להסיר את האיזוק האלקטרוני. כאן מעבר לחלוף הזמן יש סיבה נוספת שגם היא כתובה בחוק במסגרת שינוי נסיבות שפה למעשה יש אינטראקציה יומית וטלפונית ופיזית שבין קורבן העבירה אשר מגיעה לפתחו כאמור של מקום המעצר."

6. בא כוחה של המשיבה התנגדה לבקשה וטענה "מדובר בבקשה להסרת איזוק אלקטרוני, זה לא הקלה בתנאים זה שחרור ממעצר בדרך של איזוק אלקטרוני.

מפנה להחלטה על ערר של בית משפט העליון בש"פ 2790/17 זה בעצם רוח הדברים שאנו מדברים על איזוק אלקטרוני. בית המשפט אומר שאנו מדברים על פתיחת חלונות באיזוק אלקטרוני צריך להציג טעמים מיוחדים ורק בנסיבות חריגות בית המשפט יאפשר חלונות התאוררות באיזוק אלקטרוני שכן מדובר במעצר, קל וחומר על הסרה של איזוק אלקטרוני. ...

המתלוננת מתארת שהמבקש הוא כל עולמה ושהיא אוהבת אותו, הם עתידים להתחתן, אני סבורה שאישה שחווה אלימות פעם אחר פעם לראיה אני אגיש כתב אישום שהוגש בגין אלימות נגד אותה מתלוננת מבקשת לחזור ולחיות איתו. אני חושבת שזה סינדרום האישה המוכה בצורה מובהקת. מבקשת להציג לבית המשפט סרטון מתיק החקירה שבו רואים באיזו אכזריות המבקש מכה את המתלוננת. ... טרם קבלת ההחלטה על בית המשפט לשקול קבלת תסקיר שירות המבחן שיבחן את טיב היחסים בין המבקש למתלוננת, שיבחן את טיב האמון שניתן לתת במבקש."

7. על הסיפא השיב ההסנגור כהי לישנא "יש ניצול ציני של מחוז דרום שאומרים שמע, העורך דין יתיאש. יבוא כל פעם מירושלים.

אנחנו נטרטר אותם עד שהם יודו, מה אנחנו צריכים תסקיר, אין שום שינוי התקדמות מבחינתו הוא לא עבר טיפול. מה צריך תסקיר. לכאורה יש תסקיר ולכאורה זו המציאות.

לפני שהיה שירות המבחן היינו מגישים לבית המשפט ובית המשפט היה מחליט, ..., היא אמרה שיש פה את סימפטום האישה המוכה, היא נכנסת לראשה של המתלוננת, והיא אומרת שזה שהמתלוננת רוצה לחזור אליו היא הנותנת לבעיה של המבקש.

אבל היא בבאר שבע והוא בירושלים, היא לא הייתה צריכה לבוא, הם לא חיים ביחד.

היא רוצה לבוא, הוא לא מפר את תנאי המעצר, לא הלך ולא פנה אליה. מה הנפקות?

אין שום הצדקה לצורך לייאש את הסנגור."

8. בהחלטתי העוקבת לדין דחיתי טענה תמוהה באשר להתנהלות של המחוז אותו "ניהול ציני" הנטען על ידי הסנגור. תוך כדי החלטתי טען הסנגור "כולם אומרים את זה מאחורי הגב, הגיע הזמן שישמעו את זה". לגופו של עניין קבעתי ש "הקשר בין המתלוננת לבין המבקש בהחלט מעצרו באיזוק אלקטרוני מיום 05.07.21 בתנאי ד' כתוב איסור יצירת קשר עם המתלוננת בעצמו או באמצעות אחר. דומני שככל שהמתלוננת הגיעה אליו והוא המשיך ויצר עמה קשר ופגש בה, הרי שהפר כבר בכך את תנאי המעצר באיזוק אלקטרוני."

בשים לב לאמור ביקשתי תסקיר של שירות המבחן ש"יבחן הן את השינויים שחלו במשיב ככל שחלו, מהות הקשר עם המתלוננת, עמדת המתלוננת וכיוצא באלה שאלות לאור טיעוני הסנגור."

9. שירות המבחן ביקש דחייה בהגשת התסקיר ולאחר עמדת הסנגור נעתרתי לבקשת הדחייה.

10. ביום 19/12/2021 הוגש התסקיר בעניינו של המבקש.

בשל צנעת הפרט לא יובאו מלוא ההיבטים העולים מהתסקיר אך יובאו מספר דברים:

למרות צו ההרחקה הוא נמצא בקשר טלפוני עם המתלוננת זו נהגה לבקרו במהלך מעצר הבית והביקורים הופסקו בשל היותם מנוגדים להלכה הדתית שלהם.

המבקש מייחס את האשמה לגורמי החקירה ואופן חקירתה של המתלוננת בזמן אמת.

המבקש הפר מספר פעמים ויצא ממקום הפיקוח שלא לפי תכנית הפיקוח וללא קבלת אישור לכך והפר את **"...תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני גם לאחר התראה"**.

שירות המבחן התרשם שבשלב זה לא **"חלה הפחתה בסיכון הנשקף ממנו להישנות התנהגות פוגענית בעתיד, ואף הסיכון הנשקף ממנו להישנות התנהגות פוגענית מצדו בעתיד, ואף הסיכון הנשקף ממנו כלפי המתלוננת גבר בשל האינטראקציה אשר מקיים עמה עד היום, תוך אי רצונו להשתלב בקשר טיפולי ואי יכולתו לאמת את אי שימוש פעיל בסמים מצדו"**.

על כן אין אנו באים בהמלצה לביטול מעצרו בפיקוח אלקטרוני ומתן הקלות בתנאים המגבילים המוטלים עליו, וממליצים להבהיר הן לו והן למפקחים עליו, במעמד הדיון בביהמ"ש, את חשיבות העמידה בצו ההרחקה מהמתלוננת ואיסור יצירת קשר עמה בין אם טלפונית ובין באמצעות מפגשים ישירים עמה."

11. ביום 12/1/2022 הגיש המבקש בקשה נוספת בה עתר "לפתיחת חלון באיזוק אלקטרוני לביצוע עבודות שירות".

בבקשתו הבהיר שלדעת הממונה אין בעיה שחרף האיזוק האלקטרוני יבצע את עבודות השירות אשר נקבעו לו. על כן ביקש **"...להורות לשב"ס לפתוח למבקש חלונות התאוררות באיזוק בימים א-ה' בין השעות 6:30 ל- 15:30 בכפוף לחוות דעתו של הממונה לעבודות שירות לצורך ביצוע עבודות שירות"**.

12. ביום 13/1/22 התקיים דיון בבקשותיו של המבקש.

הסנגור שב על עיקר טענות המבקש כפי שעלו כבר בעבר ושב וטען ש"אנחנו התכנסנו פה אחרי תסקיר שירות מבחן לדיון בשאלה האם להקל בתנאי המעצר ולצאת לעבודה, הטענה שלנו בדיון הקודם הייתה ששירות המבחן לא בדק את הדברים, אכן שירות המבחן בחן את הדברים וביום 19.01.2022 הגיש תסקיר, המשיב מגלה רצון אמיתי לטיפול, בנוסף הוא גם ביצע בדיקות שתן ששללו שימוש בחומרים אסורים, הציע עבודה שהמפקח התגלה על ידי שירות המבחן שנמצא כאדם אחראי אבל בגלל שהוא יוצא ממקום העבודה הוא היצע לתת עובדת נוספת שעובדת שם ולכן שירות המבחן בגלל שיש המשך קשר בין המשיב למתלוננת לא בה בהמלצה.

כפי שכבר אמרנו בסופו של יום הדברים מאוד ברורים, הסיבה שהוא באיזוק אלקטרוני הוא אך ורק בגלל המתלוננת, כאשר המתלוננת היא זו שיוזמת ורוצה את הקשר. כרגע במצב הקיים הם חיים ביחד,

בני זו, אני אתקן, הם בני זוג לא חיים באותו בית. אנו אומרים למעשה שבית המשפט שלח לשירות המבחן שיבחן את הדברים האלה אם שי יכולת טיפולית ואם יש רצון. מכיוון שיש בעיה לעניין הפיקוח בעבודה, לא מבחינת המשיב אז שירות המבחן לא בא בהמלצה. הבעיה של שירות המבחן זה שהמשיב נמצא בקשר עם המתלוננת. אני מבין לאן הרוח הולכת, אנחנו באים במיוחד... לגופו של עניין שהממונה על עבודות שירות יצר קשר עם המשרד ושאל מה קורה נאמר שאין שום בעיה בעניין.

אני מבקש שבית המשפט ישמע אותי בנפש חפצה על מנת להשלים את הדברים. בסופו של יום זה לא עונש כרגע האיזוק האלקטרוני, זה לא מאסר זה אך ורק בגלל המסוכנות. ברגע שהמשיב ילך לעשות את עבודות השירות שם יש גוף של שב"ס שמפקח אז ניתן לאיין את המסוכנות. אפשר לתת תגובה האם יש אפשרות כזו. טכנית יש אפשרות בוודאי שיש אפשרות. אני רוצה להבין מדוע חברתי מתעקשת מדוע... חלק מהמטרה של כל ההליך בסופו של דבר שהנאשם במקרה הזה יקבל טיפול ויצא לדרך חזרה, אנחנו מחזירים אותו כל הזמן אחורה."

13. באת כוחה של המשיבה טענה בדיון "... עומדת בפני טופס החלטת הממונה של השימוע שנערך למשיב ביום 21.12.21 ששם מפורטות ההפרות אותן ביצע המשיב במהלך התקופה שהוא עם אזיק אלקטרוני. עוד בשימוע המלצת המפקח הייתה להפסיק את האיזוק האלקטרוני ולהחזירו מאחורי סורג ובריח. יחד עם זאת המשיב גם היום כפי שטען בא כוחו ממשיך להפר את תנאי האיזוק ונמצא עדיין בקשר עם המתלוננת. מדובר במי שנמצא בפיקוח אלקטרוני ודינו כמי שעצור עד תום ההליכים.

בתיק זה הוגשו מספר רב של חלונות להתאוררות, עבודה, נראה שגם חברי אינו מבין את סטטוס המשיב. מדובר במשיב שאין לתת בו אמון, עולה כך גם מתסקיר שירות המבחן, גם מהשימוע שנערך למשיב ולא כמו שחברי הציג שהבעיה היא רק במפקחים. הבעיה היא במשיב עצמו ולא במפקחים, גם לעניין הבקשה הנוכחית לפתיחת חלון לצורך ביצוע עבודות שירות אנחנו מתנגדים כמובן."

14. הוסיף הסנגור וטען "חברתי דיברה על אמון ואנו דיברנו על כך שבסופו של יום שהם נמצאים ביחד, אנחנו לא יכולים להגיד למתלוננת לא להיות איתו בקשר. אין כאן עניין של אמון, הוא בא לבית המשפט ואומר הוא לא מסתיר אני בקשר איתה, הוא מספר את זה לשירות המבחן. אני איתה אני מתקדם איתה בחיים. ברגע שהם בקשר אז המסוכנות כמעט ולא קיימת. לגבי עבודות השירות, צריך לזכור שהממונה זה שב"ס זאת אומרת שהוא נמצא תחת פיקוח שב"ס במהלך ביצוע עבודות השירות. אני מבקש לא להתייבב לדיון אנחנו באים מירושלים."

15. דין שתי הבקשות להידחות.

16. ראש וראשון הלכה היא שסטייה מהמלצה שלילית של שירות המבחן דורשת טעמים מיוחדים. במקרה

שלפני קיימים טעמים מיוחדים לקיים בדווקנות וכלשונה את ההמלצה של שירות המבחן שלא להיעתר לבקשה להקלה בתנאים. צא ולמד: מה אומר המבקש לבית המשפט בלשון בהירה? אתה בית המשפט וגורמי המקצוע יכולים להחליט ולקבוע את שאתם חושבים אבל אני אעשה מה שאני רוצה תוך הפרה בוטה וביזוי של ההחלטה וזאת בנימוק שהמתלוננת רוצה בכך ועל כן חרף ההחלטה ועמדת גורמי המקצוע אני מהווה לה סכנה ואין בי מסוכנות. אכן, הסנגור בכישרונו ניסה לתת להתנהלותו של המבקש נופך של אמינות ויושרה בהתייבבות המבקש מול הגורמים השונים והודעתו על קיום הקשר עם המתלוננת. אולם בפועל המבקש עושה ככל העולה על רוחו ובניגוד להחלטה ודי בכך כדי לדחות הבקשות. בדיון טען בא כוחו של המבקש "הם חיים ביחד" ודבריו אלו, הגם שניסה להקהותם בהמשך מתיישבים עם דברי המבקש עצמו כפי שהביאם לפני שירות המבחן (הפסקת הביקורים בשל ההיבט הדתי).

אני מקבל את ההנחה ש'רצונה' של המתלוננת, ככל שכך הוא, ויצירת הקשר עמו היא ביטוי להעדר מסוכנות הנשקפת מהמבקש. כך, אין מקבל את העובדה שרצונה של המבקשת הוא גורל משמיים שלא ניתן לדחותו על ידי המבקש - משל חייב הוא לענות לטלפון, חייב הוא לקבלה לביקורים. כך או כך אין ספק שבהתנהלותו המבקש מפר הפרה מתמשכת ויומיומית את החלטת השחרור.

17. לא מכבר, ביום 22/12/21 במסגרת בש"פ 8631/21 **מדינת ישראל נ' ואיל חוסיין** התקבלה החלטתו של בית המשפט העליון מפי כבוד השופטת וילנר בו הבהירה וקבעה:

"12. ראשית, כידוע, עיון חוזר בהחלטה הנוגעת למעצר, מוגבל למקרים שבהם "נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה" (סעיף 52(א) לחוק המעצרים). בקשתו של המשיב הוגשה אך כארבעה חודשים לאחר מועד מתן ההחלטה על מעצרו בפיקוח אלקטרוני ... ובנסיבות אלה לא ניתן לומר כי עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה; מה גם שלא עלה בידי המשיב להצביע על כך שנתגלו בעניינו עובדות חדשות או שנסיבותיו השתנו, על מנת להצדיק עיון חוזר (ראו והשוו למשל: בש"פ 8509/19 מדינת ישראל נ' בפרי, פסקה 12 [פורסם בנבו] (24.12.2019)). די היה בכך כדי לדחות את בקשתו של המשיב."

18. בעניינו חלפו אמנם כ- 6 חודשים אך אני רואה בהפרה המתמשכת של החלטת השחרור אם על ידי המתלוננת ובעיקר על ידי המבקש עצמו בבחינת נסיבות שהשתנו ושיש בהן כדי לקבל את הבקשה. נהפוך הוא. מקל וחומר נכונות הדברים לאור התסקיר של שירות המבחן שבחן שאלה זו ולא בא בהמלצה בהקלה בתנאים.

19. המשיכה כבוד השופטת וילנר וקבעה:

13. שנית, ולגופו של עניין. סעיף 22ד(1)(ג)(2) לחוק המעצרים, אשר מצוי במוקד דיונונו, מונה את רשימת המטרות שלשמן יהיה רשאי עצור בפיקוח אלקטרוני לצאת ממקום הפיקוח באישור בית המשפט, כלהלן:

"חלון פיקוח יכול שיהיה לשם קבלת טיפול רפואי, טיפול נפשי או טיפול אחר הדרוש למפוקח, פגישה עם קצין מבחן בהתאם להמלצת שירות המבחן, ולגבי מפוקח שהוא קטין - גם לשם לימודים בבית ספר, ויכול שיהיה לתכלית אחרת שהומלצה בתסקיר המעצר, או לתכלית חשובה אחרת, מטעמים שיירשמו" (הדגשה אינה במקור)

14. אין מחלוקת על כך שהסעד לו עתר המשיב בבקשתו - פתיחת חלון פיקוח קבוע לצורך התאווירות - אינו נכלל ברשימת המקרים המסוימים המנויה בסעיף 22ד(1)(ג)(2) לחוק המעצרים. השאלה הטעונה הכרעה היא, אפוא, האם עניינו של המשיב בא בגדר "תכלית חשובה אחרת, מטעמים שיירשמו", כאמור בסיפא של הסעיף. ...

15. כידוע, מעצר בפיקוח אלקטרוני מהווה מעצר ולא חלופת מעצר (ראו: סעיף 22ב(א) לחוק המעצרים). בהקשר זה הובהר לא אחת, כי אף שמעצר בפיקוח אלקטרוני אינו מתקיים מאחורי סורג ובריח, אין בכך כדי להוציאו מגדר מעצר. עוד נקבע, כי לסיווגו של מעצר בפיקוח אלקטרוני כמעצר ישנן השלכות שונות, לרבות בהיבט של פתיחת חלונות פיקוח (ראו: בש"פ 77/17 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 13 [פורסם בנבו] (11.1.2017) (להלן: בש"פ 77/17)). בהתאם, לדוגמה, אימצה הפסיקה גישה מצמצמת באשר לפתיחת חלונות פיקוח קבועים לשם יציאה ממעצר בפיקוח אלקטרוני ללימודים, לתפילה, לעבודה וכיוצא באלה (ראו למשל: בש"פ 966/16 זידאן נ' מדינת ישראל, פסקה 9 [פורסם בנבו] (28.2.2016); בש"פ 2296/16 חג'י נ' מדינת ישראל, פסקה 16 [פורסם בנבו] (15.5.2016); בש"פ 77/17, פסקה 14; בש"פ 4425/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 11 [פורסם בנבו] (15.7.2019); בש"פ 2425/21 מדינת ישראל נ' אבו עסא, פסקה 7 [פורסם בנבו] (12.4.2021); בש"פ 7376/21 ניאמצ'יק נ' מדינת ישראל, פסקה 9 [פורסם בנבו] (7.11.2021)).

16. על רקע האמור, ובבחינת קל וחומר, נקבע בפסיקה כי אישור לפתיחת חלונות פיקוח לצרכי התאווירות במהלך מעצר בפיקוח אלקטרוני, יינתן רק במקרים חריגים המצדיקים זאת. מעצר בפיקוח אלקטרוני, כמו מעצר מאחורי סורג ובריח, נועד להפחית את החשש מפני מסוכנות הנאשם ומפני שיבוש הליכי חקירה ומשפט, וכי כשם שבעת מעצר מאחורי סורג ובריח לא ניתן, ככלל, לצאת לחלונות התאווירות קבועים, זהו הדין גם בכל הנוגע למעצר בפיקוח אלקטרוני, למעט במקרים חריגים כאמור (ראו: בש"פ 77/17, פסקאות 13-14; בש"פ 6646/17 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקאות 2-3 [פורסם בנבו] (29.8.2017); בש"פ 2735/19 גבאי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 [פורסם בנבו] (5.5.2019); בש"פ 4807/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 [פורסם בנבו]

... ((20.7.2020))

18. ... כאמור, על מעצר בפיקוח אלקטרוני לשמש תחליף ראוי למעצר מאחורי סורג ובריח, אשר יהיה בו כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מן המשיב (השוו למשל: בש"פ 77/17, פסקה 15; בש"פ 943/17 זאהדה נ' מדינת ישראל, פסקה 8 [פורסם בנבו] (8.2.2017); עניין אבו עסא, פסקה 6). "

20. בחנתי האם בקשתו של המבקש לצאת לביצוע עבודות שירות עולה בקנה אחד עם ההגדרה של "תכלית חשובה אחרת"- דומני שלא.

שהייתו של המבקש במעצר באיזוק אלקטרוני בזמן בו הוא אמור לבצע עבודות שירות שנגזרו עליו בתיק אחר מעידה על עצמה.

אך חשוב מכך, בשים לב לקביעותיה של כבוד השופטת וילנר והפסיקה הרלוונטית ישאל עצמו השואל האם היה יכול היה המבקש לצאת מבית האסורים לבצע עבודות שירות? דומה שהתשובה ברורה.

21. בשים לב לכל האמור לתסקיר השלילי של שירות המבחן, ההפרות היונמיומיות של החלטת השחרור בקיום הקשר עם המתלוננת כמו גם ההפרות בפועל של תנאי האיזוק מובילים כאמור לדחיית הבקשות.

22. תואיל המזכירות לשלוח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"א שבט תשפ"ב, 23 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.